

İSTANBUL'A "KOŞMA"**Ekrem KAFTAN**

Nice seyyâre varsa toplanmış kubbe kubbe
Dönmüş zübde-i âlem bir insâna İstanbul
Hepsinin tek gördüğü Kâinat gönlü Ka'be
Nasıl tahammül eder bu hicrâna İstanbul

"Seccadesi kumlardan" ol Habîb'in müjdesi
Eritmiş de surları Fatihlerin secdesi
Olmuş bir bahar günü mü'minlerin bendesi
Karışıp şehidlerden akan kaana İstanbul

Kubbeler döner durur bu vuslatın şevkiyle
Çerâğân olur seher saltanatın şevkiyle
Bitmez gibi görünen bir hayatın şevkiyle
Yükselmek ister her dem âsumâna İstanbul

Yalnız onda yetişir Gül yüzlüye benzer gül
Ona varmak aşkıyla hep âvâre gezer gül
O'nun râyahasını bir tek onda sezer gül
Teslimdir ömürlerce gül Sultân'a İstanbul

Pervane olur güle elvan elvan çiçekler
Kâh manolya olurlar, kâh erguvan çiçekler
Solmayı istemezler gelse hazan çiçekler
Sıgmaz mekân üstüne ve zamana İstanbul

Verir Süleymaniye, gülü bana yâr diye
"Gül'den ve benden ayrı geçen ömür nâr" diye
"Gül seversen hayatın dâimâ bahâr" diye
Döner yedi tepede bir handân'a İstanbul

Salevâttır duyana Boğaz'ın mahzun sesi
Yevm-i kıyama kadar kesilmez hiç nefesi
Aceb gerçek olur mu gönlündeki hevesi
Varır mı Kevser olup ol Cânân'a İstanbul

Bahtiyardır denizler Haliç'le girdik diye
Döne döne bir kerre murada erdik diye
Aşkımızı gözünün önüne serdik diye
Katre katre aşk verir her ummâna İstanbul

Nice kalbsiz şâire İstanbul çok ıraktır
Boğazda gezerler de, gönülleri kuraktır
Yalnız benim şiirim ve gözyaşım buraktır
Binip de vâsıl olur her cinâna İstanbul